

[Udenrigsministeren.]

i det paagældende Udvalg havde faaet fuld Klarhed over, at Luxembourg i saa Henseende var stillet ganske ligesom alle andre Stater, og at der derfor heller ikke forelaa den tænkte Vanskelighed med Hensyn til Luxembourgs Optagelse i Folkeforbundet.

Overfor de Udtalelser, som i øvrigt er faldet, tror jeg ikke, jeg har Grund til at sige meget. Ordførerne for de tre Partier har stillet sig paa samme Standpunkt som jeg overfor det foreliggende Forslag. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Moltesen, sagde ganske vist nogle dunkle Ord om Fledføring og om Stater, der er mindre end Danmark, ligesom vi er mindre end forskellige andre Stater, men jeg tror ikke, der er nogen Grund til at optage en Diskussion derom i Dag. I selve Resultatet var det ærede Medlem jo ganske af samme Opfattelse som jeg.

Den ærede Forslagsstiller sagde til mig, at han kunde godt se, at vi havde en partipolitisk Fordel ved at afvise det forelagte Forslag. Det maa jeg indrømme, det kan jeg ikke se, og hvis det ærede Medlem angav mig, hvilken partipolitisk Fordel det var, vi kunde have deraf, vilde jeg naturligvis med Glæde indkassere den, men det har ikke været min Bevæggrund til at stille mig, som jeg gør, overfor Forslaget.

Naar vi ikke mener, der er Grund til at følge det, er det kun, fordi vi synes, at de Drøftelser, som kunde tænkes at komme frem i det paagældende Udvalg, ikke kan blive af anden Karakter end de Drøftelser, vi allerede har haft mangfoldige Gange; men jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, de kunde bruges ligesom mere til Oplysning for Befolkningen, og at Befolkningen kunde faa at vide, hvilken Forvandling der var sket med Neutralitetsbegrebet.

Det ærede Medlem spurgte, hvor mange Vælgere der kendte den Opfattelse, jeg har gjort gældende her. Ja, den kender saa mange Vælgere, som det er lykkedes mig at bringe mine Ord med Hensyn til Forstaaelsen af hele dette Spørgsmaal ud til. Jeg har indprentet det utallige Gange, lige siden den Forandring af Neutralitetsbegrebet begyndte at foregaa, og jeg er bestandig vendt tilbage dertil, og hvis det ærede Medlem vil lægge sine Kræfter ved Siden af mine, lykkes det os vistnok at faa lige saa megen Oplysning derom ud til Befolkningen, som det vil lykkes ved at faa nedsat et Udvalg, der afgiver Betænk-

ning med fire, fem forskellige Standpunkter til dette Spørgsmaal.

Dernæst gjorde det ærede Medlem atter nogle Bemærkninger om Sverige, idet han sagde, at vi vil gerne nordisk Samvirken, naar det gælder om i Lovgivningen at komme paa Linie med Sverige og Norge, og vi kan vel tilføje: meget ofte ogsaa Finland. Ja, det ønsker vi paa alle de Omraader, hvor der findes et naturligt Grundlag derfor. Men det er nu en Gang vor Opfattelse, at de paagældende Landes militærpolitiske Forhold ligger meget forskelligt, saa at det ikke kan nytte at tænke paa en fælles Militærpolitik, hverken af den ene eller den anden Art, at ethvert Forsøg paa saadant kun kan føre os ind i Vanskeligheder, og endelig at saadanne militærpolitiske Drøftelser og Planer, der altid hurtigt tager et betydeligt Omfang og fører ind i Partistrid om Spørgsmaalene, kun kan være en stor Vanskelighed for hele det regelmæssige Samarbejde mellem de nordiske Lande paa de Omraader, hvor dette naturligt og jævnt kan foregaa.

Det ærede Medlem mente, at den svenske liberale Politiker Løfgreen ved Lejlighed havde sendt en Advarsel til den danske Afrustningsregering, tror jeg, det var han sagde. Jeg maa tilstaa, jeg har ikke truffet paa denne Advarsel; jeg har set, at man har forsøgt at fremkalde en saadan Udtalelse af Hr. Løfgreen, en Mand, hvis Indsigt og Evner jeg sætter meget højt, men at han kortelig svarede, at han ikke ønskede at udtale sig om, hvorvidt en saadan Politik var hensigtsmæssig i et andet Land.

Jeg bør maaske for øvrigt tilføje, at naar det ærede Medlem sagde, tror jeg, at det var en Politiker, der stod ganske paa samme Standpunkt som jeg i almindelige Spørgsmaal, saa er dette ikke Tilfældet. Den liberale Gruppe i Sverige er en Gruppe, der ikke fører samme Politik, som det radikale Venstre fører herhjemme i Danmark, heller ikke paa adskillige andre Omraader end dem, her er Tale om. Det Parti i Sverige, der staar vort Parti nærmest, er det frisindede Folkeparti, og som det allerede er understreget her i Dag, jeg tror af det ærede Medlem Hr. Moltesen, har dette Parti just nu sammen med Socialdemokraterne stillet sig paa det Standpunkt, at Sverige har Grund til at optage en Undersøgelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt svensk Militærvæsen overhovedet skal være indrettet med det forsvaretsmæssige Formaal for Øje.